

N:o 16.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 28 Mars 1867.
— — — — Andra Kammaren den 28 — —

Riksdagens underdåniga Skrifvelse, i anledning af Kongl. Maj:ts nådiga Proposition, angående dels ersättning till Arrendatorn P. O. Hultén för förlust genom en logebyggnads kullstörtande, dels nedsättning af arrendet å det af honom arrenderade indragna chefsbohemmanet Gettnabo N:o 1.

(Stats-Utskottets Utlåtande N:o 10.)

S. A. K.

Uti nådig Proposition den 22 nästlidne Januari har Eders Kongl. Maj:t föreslagit Riksdagen att Arrendatorn af indragna chefsbohemmanet vid Södra Möre 3:dje Båtsmanskompani, Gettnabo N:o 1 om ett mantal i Thorsås socken och Södra Möre härad af Calmar län, P. O. Hultén, ej allenast måtte undfå ersättning med 1,213 R:dr för den förlust honom tillskyndats derigenom, att under natten emellan den 1 och 2 Augusti 1865 en af honom å hemmanet samma år uppförd större logebyggnad jemte vagnsskjul blifvit af en orkanlik storm kullstörtad, utan äfven beviljas eftergift af ett års arrende, utgörande 362 kubikfot 2,5 kannor spanmål, hälften råg och hälften korn.

Vid behandling af denna nådiga framställning har Riksdagen, hvad först angår den föreslagna ersättningen för liden förlust till följd af logebyggnadens kullstörtande, väl funnit billigheten kräfva att ifrågavarande, genom en ovanlig naturhändelse tillskyndade förlust icke ensamt må drabba arrendatorn; dock har Riksdagen ansett dylik ersättning ej böra medgifvas till högre belopp än ungefär $\frac{2}{3}$:delar af värdet, hvadan Riksdagen endast i så måtto funnit sig böra bifalla Eders Kongl. Maj:ts nådiga framställning i

denna del, att Riksdagen medgifvit det 1866 års arrende för nämnda boställe, hvilket arrende motsvarar i värde omkring $\frac{2}{3}$:delar af berörda förlust, må, såsom ersättning derfor, Arrendatorn Hultén eftergifvas.

Beträffande åter Eders Kongl. Maj:ts nådiga framställning att, utom ersättning för berörda förlust, Arrendatorn Hultén måtte erhålla eftergift af ett års arrende; så har väl förekommit, att, enligt meddeladt intyg, hemmanets åkerjord vore antingen i vattendränkta tillstånd eller lede af bottensyra samt att missvext år 1862 vid hemmanet inträffat; men då Hultén vid öfvertagandet af berörda arrende kunnat och bort göra sig underrättad om åkerjordens beskaffenhet samt han, vid bestämmandet af den arrendeafgift han för hemmanet velat erlægga, bort taga i betraktande, att missvext vid hemman, särdeles med så beskaffad åkerjord som det ifrågavarande eger, plägar inträffa, har Riksdagen funnit betänkligt medgifva någon eftergift uti den frivilligt åtagna arrendeafgiften, helst bifallandet af ett anspråk, sådant som det förevarande, sannolikt skulle framkalla dylika anspråk från flere andra Kronans arrendatorer; och har i betraktande häraf Riksdagen ansett sig icke böra bifalla hvad Eders Kongl. Maj:t i denna del behagat föreslå.

Med underdånig anmälan härom framhärdar Riksdagen etc.

Stockholm den 28 Mars 1867.